

STAATSBLAG VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

422 **BESLUIT** van 21 juni 1974, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (uitbreiding van de verplichte verzekering op grond van uitkeringen ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet Werkloosheidsvoorziening).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 11 april 1974, nr. 82981, DG Vgz/Verz;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder *b*, 5, derde lid en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

De Raad van State gehoord (advies van 8 mei 1974, nr. 21);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 12 juni 1974, DG Vgz/Verz, nr. 84.059;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638) ¹⁾ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a. Onder *e* wordt gelezen:

degene, die zijn woonplaats hier te lande heeft en een uitkering geniet ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) dan wel ingevolge de op de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) steunende Rijksgroepsregeling werkloze werknemers;

b. onder *f* wordt na „Werkloosheidswet” ingevoegd: „de Wet Werkloosheidsvoorziening dan wel de Rijksgroepsregeling werkloze werknemers.”

c. onder *k* wordt gelezen: degene, die de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt, zijn woonplaats hier te lande heeft en die een pensioen geniet krachtens de Spoorwegpensioenwet (Stb. 1967, 138) dan wel een periodieke uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 40 van het Reglement Dienstvoorwaarden van de N.V. Nederlandse Spoorwegen (R.D.V. 1964 N.S.);

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a. het eerste lid wordt gelezen als volgt:

1. Het bepaalde in artikel 1, onder *e*, is niet van toepassing op degene, die een uitkering geniet ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening, indien zijn dagloon waarnaar de uitkering is berekend – dan wel zodra hij gedurende 26 weken uitkering heeft genoten – 75% van zijn dagloon waarnaar de uitkering is berekend – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

Indien de uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening wordt genoten in een uitkeringsjaar als bedoeld in artikel 22 van de Werkloosheidswet, worden de aan deze uitkering in dat uitkeringsjaar voorafgaande tijdvakken van uitkering ingevolge de Werkloosheidswet mede in aanmer-

king genomen voor de vaststelling van de in de vorige volzin genoemde periode van 26 weken.

b. onder vernummering van het bestaande tweede lid tot zevende lid worden de volgende nieuwe leden ingevoegd:

2. Het bepaalde in artikel 1, onder *f*, is niet van toepassing, indien het overeengekomen vaste loon in geld, waarnaar de uitkering of het wachtgeld is berekend, dan wel – zodra gedurende 26 weken uitkering werd ontvangen – indien het bruto ongekorte uitkeringsbedrag, herleid op jaarbasis, meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag.

3. Het bepaalde in artikel 1, onder *i*, is niet van toepassing op degene, die een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens Hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen ontvangt, indien 80% van zijn dagloon waarnaar de uitkering is berekend – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

Hierbij wordt tot het einde van een kalender jaar geen rekening gehouden met wijzigingen van het dagloon, welke na 1 november van het voorafgaande jaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

4. Het bepaalde in artikel 1, onder *j*, is niet van toepassing op degene die op grond van verplichte verzekering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering dan wel een toelage, vermeerderd met een eventuele arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, indien 80% van zijn dagloon waarnaar de uitkering is berekend – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

Hierbij wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van het dagloon, welke na 1 november van het voorafgaande jaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

5. Het bepaalde in artikel 1, onder *k*, is niet van toepassing op degene, die een pensioen geniet of een periodieke uitkering ontvangt, indien 80% van de grondslag waarnaar het pensioen of de periodieke uitkering is berekend, vermeerderd met de vergoeding bedoeld in artikel N 3 of het voordeel bedoeld in artikel N 2 van de Spoorwegpensioenwet (Stb. 1967, 138) meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

6. Het bepaalde in artikel 1, onder *o-r* is niet van toepassing op degene, wiens bezoldiging of pensioenuitkering, in voorkomend geval met inbegrip van de vergoeding, bedoeld in artikel X 3 van de Algemene Militaire Pensioenwet, meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder *a*, sub 1°, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag per jaar.

Daarbij wordt het over één of meer gedeelten van een jaar genotene op jaarbasis herleid en wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van de bezoldiging en de uitkering, welke na 1 november van het voorafgaande kalenderjaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

C

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt in plaats van „artikel 1, onder *f*” gelezen: artikel 1, onder *e* en *f*.

D

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a. De tweede volzin van het eerste lid wordt gelezen:

Deze premie wordt berekend over het pensioen of de periodieke uitkering, in voorkomend geval met inbegrip van de vergoeding bedoeld in artikel N 3 of het voordeel bedoeld in artikel N 2 van de Spoorwegpensioenwet (Stb. 1967, 138) met inbegrip van de op het pensioen of de periodieke uitkering verleende wettelijke toeslagen.

b. De eerste volzin van het tweede lid wordt gelezen:

Het orgaan, belast met de uitbetaling van het pensioen of de periodieke uitkering, houdt de in het eerste lid bedoelde premie in op het pensioen of de periodieke uitkering en stort deze in de Algemene Kas, bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet.

E

Artikel 12 vervalt.

F

Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste lid, onder d, laatste volzin wordt in plaats van „artikel 2, eerste lid, tweede en derde alinea” gelezen: artikel 2, vierde lid.

b. Het eerste lid, onder h wordt gelezen:

degene, die een weduwen- of wezenpensioen geniet ten laste van het Spoorwegpensioenfonds als bedoeld in de Spoorwegpensioenwet (Stb. 1967,138);.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1974.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichtende nota in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 juni 1974.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,

HENDRIKS.

Uitgegeven de vijftiengste juli 1974.

De Minister van Justitie a.i.,
DE GAAY FORTMAN.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 30 augustus 1973, Stb. 437.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen gedeelte

Degene, die een uitkering geniet krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (W.A.O.), berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 45% is, indien het dagloon, waarnaar de uitkering is berekend, op jaarbasis herleid, de loongrens niet overschrijdt, verplicht verzekerd ingevolge de Ziekenfondswet.

Evenzo leidt een uitkering krachtens de Wet werkloosheidsvoorziening (W.W.V.) tot verplichte ziekenfondsverzekering, indien het dagloon, waarnaar die uitkering is berekend, op jaarbasis herleid, de loongrens niet te boven gaat.

Overschrijdt het dagloon de loongrens dan blijft een uitkeringsgerechtigde niettemin verplicht verzekerd indien hij op de daaraan voorafgaande dag reeds verplicht verzekerd was.

Dit systeem leidt ertoe dat uitkeringsgerechtigden met een uitkering berekend naar een dagloon dat boven de loongrens ligt niet verplicht verzekerd zijn krachtens de Ziekenfondswet hoewel het bedrag van de uitkering vaak aanzienlijk beneden die grens blijft.

Dit geldt evenzo voor degenen die een met de W.A.O. of W.W.V. vergelijkbare uitkering genieten, zoals de werklozen, die in het genot zijn van uitkering of wachtgeld krachtens een van rijkswege vastgestelde of goedgekeurde regeling en voor gewezen dienstplichtige militairen in het genot van arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen.

Het Overlegorgaan van de drie vakcentrales, N.V.V., N.K.V. en C.N.V., heeft gevraagd de problematiek van degenen die een uitkering krachtens één der sociale verzekeringswetten genieten welke beneden de ziekenfondsloungrens ligt nog eens in studie te nemen.

De Ziekenfondsraad, aan wie ter zake advies is gevraagd, komt in zijn advies van 30 augustus 1973 tot de conclusie dat de uitkeringen krachtens de W.A.O. en de W.W.V. in het algemeen van langdurige aard zijn. Verruiming van de bepalingen omtrent de W.A.O.- en W.W.V.-uitkering als rechtsgrond voor verplichte ziekenfondsverzekering wordt dan ook gewenst geacht.

Een meerderheid van de Raad is van oordeel dat vanaf 1 januari 1974 voor de beoordeling van het recht op verplichte ziekenfondsverzekering op grond van een W.A.O.-uitkering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 45% niet meer uit moet worden gegaan van het dagloon waarnaar de uitkering wordt berekend, doch als criterium te doen gelden dat 80% van het dagloon waarnaar de uitkering wordt berekend het bedrag van de loongrens niet mag overschrijden.

Een minderheid van de Raad geeft er de voorkeur aan om in alle gevallen, waarin het bruto-uitkeringsbedrag van de W.A.O.-uitkering, berekend naar tenminste 45% arbeidsongeschiktheid, de loongrens niet te boven gaat, daaraan recht op verplichte ziekenfondsverzekering te verbinden.

De ondergetekende is van oordeel dat het voorstel van deze minderheid te ver gaat, omdat dit systeem de merkwaardige consequentie zou hebben dat dalende arbeidsongeschiktheid kan leiden tot het verwerven van de kwaliteit van verplicht verzekerde. Hij is dan ook van mening dat het meerderheidsstandpunt van de Raad dient te worden gevolgd.

Met betrekking tot de uitkering krachtens de W.W.V. is de ondergetekende met de Raad van oordeel dat het billijk is als voortaan voor de beoordeling van de verzekeringsplicht ingevolge de Ziekenfondswet niet meer wordt uitgegaan van het dagloon waarnaar de uitkering is berekend, doch dat deze verzekeringsplicht wordt bepaald aan de hand van het bruto-uitkeringsbedrag, dat in beginsel op 75% van het dagloon wordt vastgesteld.

Evenzo acht de ondergetekende het nodig dat, teneinde rechtsongelijkheid te voorkomen, de aanspraak op verplichte ziekenfondsverzekering voor de groepen die een met de W.A.O. of W.W.V. vergelijkbare uitkering ontvangen op analoge wijze wordt geregeld.

Aangezien de Ziektewet en de Werkloosheidswet uitsluitend kortlopende uitkeringen kennen zijn er onvoldoende motieven aan te voeren om ten aanzien van deze uitkeringen wijziging te brengen in de huidige regeling.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A

De bepalingen omtrent het recht op verplichte verzekering uit hoofde van uitkering krachtens de Wet werkloosheidsvoorziening en de Rijksgroepsregeling werkloze werknemers worden momenteel geregeld in het verzamelartikel 1, onder *f*. Om tot een duidelijker overzicht te komen zijn deze bepalingen overgebracht naar het vakante artikelonderdeel 1 *e*. De onder *a* en *b* voorgestelde wijzigingen strekken hiertoe. Onder *c* wordt, conform het nader advies van de Ziekenfondsraad van 8 januari 1974 inzake de verplichte ziekenfondsverzekering van N.S.-gepensioneerden, voorgesteld de redactie van artikel 1, onder *k*, te herschrijven. Deze redactie is tot stand gekomen na overleg met de N.V. Nederlandse Spoorwegen.

Artikel I, onder B

De nieuwe opzet van artikel 2 is eveneens bedoeld om een duidelijker overzicht te verkrijgen.

Het voorgestelde eerste lid strekt ertoe de rechtsgrond voor verplichte verzekering te regelen van de uitkeringsgenietenden krachtens de W.W.V.

In het algemeen wordt deze uitkering verleend nadat gedurende een periode van 26 weken uitkering krachtens de Werkloosheidswet werd genoten.

In het tweede lid wordt de verzekeringsplicht geregeld van degenen die in het genot zijn van een met de W.A.O. of W.W.V. vergelijkbare uitkering, zoals een uitkering of wachtgeld krachtens een van rijkswege vastgestelde of goedgekeurde regeling.

Het derde lid strekt ertoe de voorgestelde regeling ten aanzien van de uitkeringsgerechtigden ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen aan te passen.

Het vierde lid regelt hoe de beoordeling van de verzekeringsplicht dient te geschieden van de W.A.O.-uitkeringsgerechtigden.

Het vijfde lid regelt de verzekeringsplicht van de spoorweggepensioneerden.

De uitzondering van de verplichte verzekering van de overige, in het huidige eerste lid genoemde groepen is ondergebracht in een nieuw zesde lid.

Het huidige tweede lid is vernummerd tot zevende lid.

Artikel I onder C en F, onder a

Deze wijzigingen zijn van technische aard.

Artikel I, onder D en F, onder b

Deze wijzigingen houden verband met de gewijzigde tekst van artikel 1, onder *k*, van het besluit.

Artikel I, onder E

Aangezien voor het recht op verplichte ziekenfondsverzekering op grond van een toegekend spoorwegpensioen niet meer de voorwaarde wordt gesteld dat de gepensioneerde bij de beëindiging van zijn werkzaamheden bij de N.V. Nederlandse Spoorwegen krachtens het bepaalde van artikel 1, eerste lid, onder *c* verzekerd is, kan artikel 12 komen te vervallen.

Artikel II

Gezien de belangen die voor de betrokkenen op het spel staan wordt voorgesteld de wijzigingen met terugwerkende kracht te doen ingaan met ingang van 1 januari 1974.

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

423

BESLUIT van 21 juni 1974 tot uitvoering van artikel 1, tweede lid, van de Vleeskeuringswet.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 6 mei 1974, DG Vgz/VA, no. 33078;

Gelet op artikel 1, tweede lid, van de Vleeskeuringswet;

De Raad van State gehoord (advies van 17 mei 1974, Nr. 17);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 13 juni 1974, DG Vgz/VA, Nr. 33886;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

De Vleeskeuringswet wordt voor de duur van twee jaren van toepassing verklaard op buffels en rendieren.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 september 1974.

Lasten en bevelen dat dit besluit in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 21 juni 1974.

JULIANA.

*De Staatssecretaris van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

HENDRIKS.

Uitgegeven de vijftiengste juli 1974.

*De Minister van Justitie a.i.,
DE GAAY FORTMAN.*